A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2015. november 12.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Mezőgazdaság — 73/2009/EK rendelet — A 7. cikk (1) bekezdése, a 10. cikk (1) bekezdése, a 121. cikk és a 132. cikk (2) bekezdése — E rendelet végrehajtási aktusai — Érvényesség az EUM-Szerződésnek, a 2003. évi csatlakozási okmánynak, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének, a jogbiztonság elvének, a bizalomvédelem elvének és a megfelelő ügyintézés elvének a fényében — A mezőgazdasági termelőknek nyújtott közvetlen kifizetések modulációja — Az összegek csökkentése — A közvetlen kifizetések alkalmazandó szintje a 2004. április 30-i összetételű Európai Közösség tagállamaiban, valamint az e Közösséghez 2004. május 1-jén csatlakozó tagállamokban — A közzététel és az indokolás hiánya”

A C-103/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Vilniaus apygardos administracinis teismas (vilniusi regionális közigazgatási bíróság, Litvánia) a Bírósághoz 2014. március 4-én érkezett, 2014. február 10-i határozatával terjesztett elő az előtte

Bronius Jakutis,

a **Kretingalės kooperatinė ŽŪB**

és

a **Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos**,

a **Lietuvos valstybė**

között,

a **Lietuvos Respublikos Vyriausybė**,

a **Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen a harmadik tanács elnöke, a negyedik tanács elnökeként eljárva, J. Malenovský, M. Safjan (előadó), A. Prechal és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: M. Aleksejev tanácsos,

* Az eljárás nyelve: litván.

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. február 25-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– B. Jakutis és a Kretingalės kooperatinė ŽŪB képviseletében E. Pranauskas, J. Sviderskis és I. Vėgėlė advokatas,

– a litván kormány képviseletében D. Kriaučiūnas, K. Anužis, R. Makelis, A. Karbauskas és K. Vainienė, meghatalmazotti minőségben,

– a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Unió Tanácsa képviseletében E. Karlsson és J. Vaičiukaitė, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében H. Kranenborg és A. Steiblytė, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2015. június 4-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 39. cikk, a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány (HL 2003 L 236., 33. o.; a továbbiakban: 2003. évi csatlakozási okmány) II. melléklete 6. fejezete A. része 27. pontja b) alpontjának, és a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 30., 16. o.; helyesbítések: HL 2009. L 213., 30. o. és HL 2010. L 43., 7. o.) 7. cikke (1) bekezdésének, 10. cikke (1) bekezdésének, 121. cikkének és 132. cikke (2) bekezdésének az értelmezésére irányul, valamint a 73/2009 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének és 132. cikke (2) bekezdésének, illetve e rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2010. február 18-án közzétett helyesbítésének, továbbá a Litvániában a 2012. évre vonatkozó kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések nyújtásának az engedélyezéséről szóló, 2012. július 2-i C(2012) 4391 final bizottsági végrehajtási határozatnak és a 2011. október 20-i DS/2011/14/REV2. sz. bizottsági munkadokumentumnak az érvényességére vonatkozik.

2 E kérelmet az egyfelől B. Jakutis és a Kretingalės kooperatinė ŽŪB (kretingalė-i mezőgazdasági szövetkezet), másfelől a Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos (a mezőgazdasági minisztérium nemzeti kifizető ügynöksége, a továbbiakban: Ügynökség) és a Lietuvos valstybė (litván állam) között folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő, amelynek tárgya az Európai Unió közvetlen kifizetéseinek modulációja és a kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések (complementary national direct payments, a továbbiakban: CNDP) csökkentése a 2012. évre vonatkozóan az alapeljárás felperesei tekintetében, akik kártérítést kérnek az elmaradt hasznukért.

Jogi háttér

A 2003. évi csatlakozási okmány

3 A 2003. évi csatlakozási okmány 9. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az ebben az okmányban foglalt azon rendelkezéseknek a jogi természete, amelyek célja vagy eredménye az intézmények által elfogadott jogi aktusok nem átmeneti intézkedésként történő hatályon kívül helyezése vagy módosítása, megegyezik az általuk hatályon kívül helyezett vagy módosított rendelkezések jogi természetével, és rájuk ugyanazokat a szabályokat kell alkalmazni.”

4 Ezen okmány 23. cikke értelmében:

„A Tanács, a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, egyhangúlag eljárva kiigazíthatja ezen okmány közös agrárpolitikára [KAP] vonatkozó rendelkezéseit, amennyiben az a közösségi szabályozás változásai következtében szükségesnek bizonyul. Ilyen kiigazítások a csatlakozás időpontja előtt tehetők.”

5 Az említett okmány 57. cikkének a szövege a következő:

„(1) Amennyiben az intézmények jogi aktusait a csatlakozás miatt a csatlakozást megelőzően ki kell igazítani, és ezen okmány vagy ennek mellékletei a szükséges kiigazításokról nem rendelkeznek, ezeket a kiigazításokat a (2) bekezdésben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni. Ezek a módosítások a csatlakozás időpontjától lépnek hatályba.

(2) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel, illetve a Bizottság – attól függően, hogy az eredeti jogi aktust a két intézmény közül melyik fogadta el – ennek érdekében gondoskodik a kiigazítás megszövegezéséről.”

Az 1259/1999 rendelet

6 A közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról szóló, 1999. május 17-i 1259/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 113. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 424. o.) – annak 1. cikke értelmében – a KAP keretébe tartozó támogatási rendszerek által közvetlenül a gazdálkodóknak odaítélt támogatásokra vonatkozott, amelyeket teljes egészében vagy részben az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) „Garanciarészlege” finanszírozott az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapból (EMOGA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról, valamint egyes rendeletek módosításáról, illetve hatályon kívül helyezéséről szóló, 1999. május 17-i 1257/1999/EK tanácsi rendeletben (HL L 160., 80. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 391. o.) előírtak kivételével.

7 A 2003. évi csatlakozási okmány II. melléklete 6. fejezete A. része 27. pontjának b) alpontja beiktatta a 1259/1999 rendeletbe az új tagállamokban alkalmazott támogatási rendszerekről szóló 1a.–1c. cikkeket.

8 Az 1259/1999 rendelet 1a. cikke kialakította a fokozatosan bevezetésre kerülő közvetlen kifizetések rendszerét az új tagállamokban. E cikk a következőket írta elő:

„Támogatási rendszerek bevezetése az új tagállamokban

A Cseh Köztársaságban, Észtországban, Cipruson, Lettországban, Litvániában, Magyarországon, Máltán, Lengyelországban, Szlovéniában és Szlovákiában (a továbbiakban: új tagállamok) az 1. cikkben említett támogatási rendszerek keretében nyújtott közvetlen kifizetéseket a következő – a növekedést a 2004. április 30-i összetételű Közösségben az ilyen kifizetések ebben az időpontban alkalmazandó szintjének százalékában kifejezett – növekedési ütemezésnek megfelelően kell bevezetni:

– 25% 2004-ben

– 30% 2005-ben

– 35% 2006-ban

– 40% 2007-ben

– 50% 2008-ban

– 60% 2009-ben

– 70% 2010-ben

– 80% 2011-ben

– 90% 2012-ben

– 100% 2013-tól.”

9 Az 1259/1999 rendelet 1b. cikke olyan egységes területalapú támogatási rendszert (Single Area Payment Scheme, a továbbiakban: SAPS) hozott létre, amelyet az új tagállamok az e rendelet 1. cikkében említett támogatási rendszerek alapján nyújtott közvetlen kifizetéseket felváltva vezethetnek be.

10 Az 1259/1999 rendelet 1c. cikke lehetővé tette az új tagállamok számára CNDP nyújtását. E cikk (1) bekezdése a következőképpen rendelkezett:

„Ennek a cikknek az alkalmazásában »KAP-típusú nemzeti rendszer« valamennyi, az új tagállamokban a csatlakozás időpontja előtt alkalmazandó nemzeti közvetlen kifizetési rendszer, amelynek keretében az I. mellékletben felsorolt, [uniós] közvetlen támogatási rendszerek alá tartozó termelés vonatkozásában nyújtottak támogatást a mezőgazdasági termelők részére.”

11 E cikk (2) bekezdésének utolsó albekezdése értelmében:

„Az új tagállamokban a csatlakozást követően a mezőgazdasági termelő részére a megfelelő [uniós] rendszer alapján nyújtható közvetlen kifizetések teljes összege, beleértve valamennyi [CNDP-t], nem haladhatja meg azt a közvetlen támogatási szintet, amelyre a termelő a 2004. április 30-i összetételű Közösségben a tagállamokra ekkor alkalmazandó megfelelő [uniós] rendszer keretében jogosult lenne.”

12 Az 1259/1999 rendelet 1c. cikkének (4), (5) és (8) bekezdése a következőképpen került megfogalmazásra:

„(4) Ha egy új tagállam az [SAPS] alkalmazása mellett dönt, az (5) és a (8) bekezdésben említett feltételek mellett nyújthat nemzeti kiegészítő közvetlen támogatást.

(5) Az [SAPS] alkalmazása során az egy adott évben nyújtott nemzeti kiegészítő támogatás ágazatonkénti teljes összege nem haladhatja meg az ágazatonkénti külön pénzügyi keretet. Ez a keret a következők közötti különbözettel egyezik meg:

– a (2) bekezdés első, vagy adott esetben második francia bekezdésének alkalmazásából következő ágazatonkénti támogatás teljes összege, és

– annak a közvetlen támogatásnak a teljes összege, amely az adott évben ugyanarra az ágazatra az érintett új tagállamban az [SAPS] keretében rendelkezésre állna.

[…]

(8) Az 1. cikkben említett támogatási rendszerek keretében közvetlen támogatásban nem részesülő, közös piacszervezés alá tartozó mezőgazdasági tevékenységekre nem nyújtható nemzeti kiegészítő kifizetés vagy támogatás.”

Az 1782/2003/EK rendelet

13 A közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról, továbbá a 2019/93/EGK, 1452/2001/EK, 1453/2001/EK, 1454/2001/EK, 1868/94/EK, 1251/1999/EK, 1254/1999/EK, 1673/2000/EK, 2358/71/EGK és a 2529/2001/EK rendelet módosításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 270., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 40. kötet, 269. o.) „Moduláció” című 10. cikke a következőképpen rendelkezett:

„(1) Egy adott tagállamban egy mezőgazdasági termelő részére egy adott naptári évben odaítélendő valamennyi közvetlen kifizetés összegét 2012-ig fokozatosan csökkenteni kell a következő százalékokkal:

– 2005: 3%,

– 2006: 4%,

– 2007: 5%,

– 2008: 5%,

– 2009: 5%,

– 2010: 5%,

– 2011: 5%,

– 2012: 5%.

[...]”

14 A Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről szóló okmánynak, valamint az Európai Unió alapját képező szerződéseknek a közös agrárpolitika reformját követő kiigazításáról szóló, 2004. március 22-i 2004/281/EK tanácsi határozat (.HL L 93., 1. o.) kiegészítette az 1782/2003 rendeletet többek között a 143a.–143c. cikkekkel.

15 Az 1782/2003 rendelet 143a. cikke átvette a közvetlen kifizetések fokozatos bevezetésének az 1259/1999 rendelet 1a. cikkében foglalt ütemezését, míg az 1782/2003 rendelet 143b. cikke az SAPS-szel kapcsolatos szabályokat tartalmazta.

16 Az 1259/1999 rendelet 1c. cikkéhez hasonlóan az 1782/2003 rendelet 143c. cikke lehetővé tette az új tagállamok számára CNDP nyújtását, és (2) bekezdésében szintén úgy rendelkezett, hogy az új tagállamokban a csatlakozást követően a mezőgazdasági termelő részére a megfelelő közvetlen kifizetés alapján nyújtható közvetlen támogatás teljes összege, beleértve valamennyi CNDP-t, nem haladhatja meg azt a közvetlen támogatási szintet, amelyre a termelő a 2004. április 30-i összetételű Közösségben a tagállamokra ekkor alkalmazandó megfelelő közvetlen kifizetés keretében jogosult lenne.

17 A Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia Európai Unióhoz való csatlakozása következtében az 1782/2003/EK, a szárított takarmány piacának közös szervezéséről szóló 1786/2003/EK, valamint a 1257/1999/EK rendelet módosításáról szóló, 2004. március 22-i 583/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 91., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 43. kötet, 295. o.) az 1782/2003 rendeletbe beiktatta többek között a 12a. cikket.

18 Az 1782/2003 rendelet 12a. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezett:

„A 10. és 12. cikket nem kell alkalmazni az új tagállamokra azon naptári év kezdetéig, amely tekintetében a közvetlen kifizetéseknek az egyes új tagállamokban alkalmazandó szintje el nem éri legalább az adott időpontban az ilyen kifizetésekre vonatkozóan a 2004. április 30-i állapot szerinti összetételű Közösségben alkalmazandó szintet.”

A 73/2009 rendelet

19 A 73/2009 rendelet (17) preambulumbekezdése szerint:

„A moduláció nem idézheti elő, hogy egy új tagállamban a mezőgazdasági termelőnek fizetett nettó összeg alacsonyabb legyen az új tagállamokon kívüli tagállamokban egy hasonló helyzetű mezőgazdasági termelőnek fizetett összegnél. Ezért, amikor a modulációt már az új tagállamok mezőgazdasági termelői esetében is alkalmazni kell, a csökkentés mértékét a fentiek következtében a bevezetési időszakban érvényes szint és az új tagállamokon kívüli tagállamokban a moduláció alkalmazása után érvényes szint közötti különbségre kell korlátozni. Ezen túlmenően a modulációt az új tagállamokban a moduláció hatálya alá tartozó mezőgazdasági termelőket illető [CNDP] odaítélésekor is figyelembe kell venni.”

20 Az említett rendelet 2. cikkének d) pontja értelmében „»közvetlen kifizetés«: az I. mellékletben felsorolt valamely támogatási rendszer alapján közvetlenül a mezőgazdasági termelő részére nyújtott támogatás.”

21 Ugyanezen rendelet „Moduláció” című 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Egy mezőgazdasági termelő részére egy adott naptári évben odaítélendő bármely 5000 eurót meghaladó közvetlen kifizetés összegét 2012-ig minden évben csökkenteni kell az alábbi százalékokkal:

a) 2009-ben: 7%-kal,

b) 2010-ben: 8%-kal,

c) 2011-ben: 9%-kal,

d) 2012-ben: 10%-kal.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott csökkentéseket 4 százalékponttal meg kell növelni a 300 000 eurót meghaladó összegek esetében.

[...]"

22 A 73/2009 rendelet „A modulációt érintő különös szabályok az új tagállamokban" című 10. cikke így szól:

„(1) Egy adott naptári évben a 7. cikk csak akkor alkalmazandó az új tagállamok mezőgazdasági termelőire, ha a közvetlen kifizetéseknek a 121. cikk szerinti, a szóban forgó tagállamban alkalmazandó szintje ugyanerre a naptári évre vonatkozóan nem kevesebb, mint az új tagállamoktól eltérő tagállamokban alkalmazandó szint, figyelembe véve a 7. cikk (1) bekezdése értelmében alkalmazott valamennyi csökkentést.

(2) Amennyiben a 7. cikket egy új tagállam mezőgazdasági termelői esetében alkalmazni kell, a 7. cikk (1) bekezdése értelmében alkalmazandó kulcs nem haladhatja meg a 121. cikk értelmében ebben a tagállamban alkalmazandó közvetlen kifizetések szintje és az új tagállamoktól eltérő tagállamokban alkalmazandó szint közötti különbséget, figyelembe véve a 7. cikk (1) bekezdése értelmében alkalmazott valamennyi csökkentést.

[…]"

23 Az említett rendelet 121. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A közvetlen kifizetéseket […] az új tagállamokban a következő – az új tagállamoktól eltérő tagállamokban e kifizetések adott időpontban alkalmazandó szintjének százalékában kifejezett – növekedési ütemezésnek megfelelően kell bevezetni:

– 60% 2009-ben,

– 70% 2010-ben,

– 80% 2011-ben,

– 90% 2012-ben,

– 2013-tól 100%.

[...]"

24 Ugyanezen rendelet 132. cikkének (2) bekezdése szerint:

„Az új tagállamok a Bizottság engedélyével kiegészíthetnek bármely közvetlen kifizetést:

a) a 121. cikkben említett, az adott évre meghatározott szintet legfeljebb 30 százalékponttal meghaladó mértékben. […] Az 1782/2003/EK rendelet IV. címének 7. fejezetében említett közvetlen kifizetések esetében az új tagállamok legfeljebb 100%-ig egészíthetik ki a közvetlen kifizetéseket. [...]

vagy

b) i. az egységes támogatási rendszeren kívüli közvetlen kifizetések vonatkozásában azon közvetlen támogatások teljes összegének 10 százalékponttal megnövelt összege erejéig, amelyekre a mezőgazdasági termelő – termékenkénti alapon – a 2003-as naptári évben az új tagállamban a KAP-típusú nemzeti rendszerben jogosult lett volna. Azonban Litvánia esetében a 2002-es naptári évet kell referenciaévnek tekinteni. [...]

ii. az egységes támogatási rendszer vonatkozásában az új tagállamok által egy adott évben nyújtható kiegészítő nemzeti közvetlen támogatás teljes összegét egy külön pénzügyi keret korlátozza. Ez a keret a következők közötti különbözettel egyezik meg:

– a KAP-típusú nemzeti közvetlen támogatás teljes összegének 10 százalékponttal megnövelt azon összegének erejéig, amely az érintett új tagállamban a 2003-as naptári évben, illetve Litvánia esetében a 2002-es naptári évben rendelkezésre állna; és

– az érintett új tagállamra vonatkozóan a VIII. mellékletben meghatározott, adott esetben az 51. cikk (2) bekezdésének megfelelően kiigazított nemzeti felső határ.

Az ezen alpont első francia bekezdésében említett teljes összeg meghatározásakor be kell számítani a nemzeti közvetlen kifizetéseket vagy a közösségi közvetlen kifizetéseknek megfelelő összetevőiket vagy azon összetevőiket, amelyeket az érintett új tagállamra vonatkozó tényleges felső határ kiszámításakor a 40. cikknek és az 51. cikk (2) bekezdésének megfelelően figyelembe vettek.

Az új tagállamok valamennyi közvetlen kifizetés esetében megválaszthatják, hogy az első albekezdés a) vagy b) pontját alkalmazzák.

[...]”

25 A 73/2009 rendelet 132. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdése eredetileg a következőképpen volt megszövegezve:

„2012-től kezdődően, figyelembe véve a 7. cikknek a 10. cikkel összefüggésben való alkalmazását, az új tagállamokban a csatlakozást követően a mezőgazdasági termelő részére a megfelelő közvetlen kifizetés alapján nyújtható közvetlen támogatás teljes összege – beleértve valamennyi [CNDP-t] – nem haladhatja meg azt a közvetlen támogatási szintet, amelyre a termelő az új tagállamoktól eltérő tagállamokban a tagállamokra akkor alkalmazandó megfelelő közvetlen kifizetés keretében jogosult lenne.”

26 E rendelkezést az összes hivatalos nyelven kiigazította az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2010. február 18-án közzétett helyesbítés, amely az alábbiak szerint szól:

„2012-től kezdődően, figyelembe véve a 7. cikknek a 10. cikkel összefüggésben való alkalmazását, az új tagállamokban [helyesen: Az új tagállamokban] a csatlakozást követően a mezőgazdasági termelő részére a megfelelő közvetlen kifizetés alapján nyújtható közvetlen támogatás teljes összege – beleértve valamennyi [CNDP-t] – nem haladhatja meg azt a közvetlen támogatási szintet, amelyre a termelő az új tagállamoktól eltérő tagállamokban a tagállamokra akkor alkalmazandó megfelelő közvetlen kifizetés keretében jogosult lenne [helyesen: jogosult lenne, figyelembe véve 2012-től kezdődően a 7. cikknek a 10. cikkel összefüggésben való alkalmazását].”

27 A 73/2009 rendelet 132. cikkének (4)–(8) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(4) Ha egy új tagállam az [SAPS] alkalmazása mellett dönt, akkor a szóban forgó új tagállam a (5) és a (8) bekezdésben említett feltételek mellett kiegészítő nemzeti közvetlen támogatást nyújthat.

(5) A kiegészítő nemzeti támogatás azon évben nyújtott teljes összege, amelyre vonatkozóan az [SAPS-t] alkalmazzák, (al)ágazatonként megállapított külön pénzügyi kerettel korlátozható, feltéve hogy e külön pénzügyi keretek csak a következőkre vonatkoznak:

a) az egységes támogatási rendszerbe tartozó vegyes közvetlen kifizetések, és/vagy

b) 2009 tekintetében azok a közvetlen kifizetések, amelyek az 1782/2003/EK rendelet 70. cikkének (2) bekezdése alapján nem tartoznak az egységes támogatási rendszer keretébe, illetve az alól kivonhatók, vagy amelyek az említett rendelet 64. cikkének (2) bekezdésében említett részleges végrehajtás alá esnek.

c) 2010-től kezdődően egy vagy több olyan közvetlen kifizetés, amely az e rendelet 51. cikkének (2) bekezdésében és 68. cikkében meghatározott részleges végrehajtás, illetve külön támogatás tárgyát képezheti.

Ez a keret a következők közötti különbözettel egyezik meg:

a) a (2) bekezdés első albekezdése a) vagy b) pontjának alkalmazásából eredő (al)ágazatonkénti támogatás teljes összege, és

b) a közvetlen támogatás azon teljes összege, amely az érintett új tagállamban az adott évben ugyanazon (al)ágazat tekintetében az [SAPS] keretében rendelkezésre állna.”

(6) Az új tagállam objektív kritériumok alapján és a Bizottság engedélyét követően határozhat a kiegészítő nemzeti támogatásként nyújtandó összegekről.

(7) A Bizottság engedélye:

a) a (2) bekezdés első albekezdése b) pontja alkalmazásának esetében megjelöli a vonatkozó KAP-típusú nemzeti közvetlen támogatási rendszereket,

b) meghatározza a kiegészítő nemzeti támogatás legfelső szintjét, a kiegészítő nemzeti támogatás mértékét, és adott esetben a támogatás nyújtásához kapcsolódó feltételeket,

c) módosítható, ha azt a közös agrárpolitikában bekövetkezett változások szükségessé teszik.

(8) Nem nyújtható kiegészítő nemzeti kifizetés vagy támogatás olyan mezőgazdasági tevékenység után, amelynek tekintetében az új tagállamoktól eltérő tagállamokban nincs közvetlen kifizetés.”

28 A 73/2009 rendelet módosításáról szóló 2012. július 11-i 671/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 204., 11. o.) az előbbi rendeletbe többek között beiktatta az „Átmeneti nemzeti támogatás” című 133a. cikket, amelynek értelmében:

„(1) Az [SAPS-t] alkalmazó új tagállamok […] 2013-ban átmeneti nemzeti támogatást nyújthatnak.

Ciprus kivételével, az említett támogatás nyújtását a Bizottságnak kell engedélyeznie az (5) bekezdésnek megfelelően.

(2) Az átmeneti nemzeti támogatás azon ágazatok mezőgazdasági termelői részére nyújtható, amely ágazatok esetében 2012-ben a 132. és a 133. cikk alapján [CNDP], illetve Ciprus esetében állami támogatás volt nyújtható.

(3) Az átmeneti támogatás nyújtására ugyanazok a feltételek érvényesek, mint amelyek a 2012-ben a 132. és a 133. cikk alapján teljesítendő kifizetések engedélyezésére vonatkoztak.

[…]”

Az 1307/2013/EU rendelet

29 A közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 347., 608. o.) 37. cikkének (3) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„Az átmeneti nemzeti támogatás nyújtására vonatkozó feltételeknek a 2013. év tekintetében meg kell egyezniük a 73/2009/EK rendelet 132. cikkének (7) bekezdése vagy 133a. cikke szerint a támogatásnyújtásra adott engedélyben foglaltakkal, kivéve a 132. cikk (2) bekezdésének a 7. és 10. cikkel együtt értelmezett alkalmazásából eredő támogatáscsökkentést.”

Az 1310/2013/EU rendelet

30 Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásra vonatkozó egyes átmeneti rendelkezések megállapításáról, az 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a források és a források 2014. évben történő elosztása tekintetében történő módosításáról, valamint a 73/2009/EK tanácsi rendeletnek és az 1307/2013/EU, az 1306/2013/EU és az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a 2014. évben való alkalmazásuk tekintetében történő módosításáról szóló, 2013. december 17-i 1310/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 347., 865. o.) beiktatta a 73/2009 rendeletbe az „Átmeneti nemzeti támogatás 2014-ben” című 133b. cikket, amelynek (3) bekezdése ekképpen rendelkezik:

„Az e cikk szerinti támogatás olyan ágazatok mezőgazdasági termelőinek nyújtható, amelyek 2013-ban részesültek a 133a. cikk szerinti átmeneti nemzeti támogatásban […].”

A C(2012) 4391 final végrehajtási határozat

31 A C(2012) 4391 final végrehajtási határozat hatodik preambulumbekezdése az alábbiak szerint került megszövegezésre:

„A Bizottság közzétett egy munkadokumentumot a közvetlen kifizetésekkel foglalkozó, 2011. október 20-i irányítóbizottság részére, amely részletes magyarázatokat tartalmazott a kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések csökkentésének szabályaira, és annak bizonyos új tagállamok által 2012-ben történő alkalmazására vonatkozóan a 73/2009/EK rendelet 132. cikkének (2) bekezdése értelmében.”

32 A C(2012) 4391 final végrehajtási határozat két cikkből áll, amelyek szövege a következő:

„*1. cikk*

(1) A 2012. év vonatkozásában Litvánia a 2012. március 22-i kérelmében rögzített feltételeknek megfelelően jogosult [CNDP] nyújtására.

(2) Azt a szintet, amelynek mértékéig a [CNDP] nyújtható, illetve az ennek megfelelő maximális mértéket a jelen határozat melléklete határozza meg.

(3) A kifizetések tekintetében alkalmazandó átváltási mérték megegyezik a 73/2009/EK rendelet 122. cikkében az egységes területalapú támogatási rendszer alapján nyújtott kifizetésekre alkalmazandóval.

(4) Amennyiben az egy mezőgazdasági termelő részére a 73/2009/EK rendelet alapján nyújtandó közvetlen kifizetések teljes összege, beleértve valamennyi [CNDP-t] is, meghaladja az 5000 eurót, akkor az 5000 eurót meghaladó rész 10%-ának megfelelő összeget le kell vonni az e mezőgazdasági termelő részére nyújtandó [CNDP] teljes összegéből, a jelen határozat mellékletében foglaltaknak megfelelően. E százalékértéket négy százalékponttal növelni kell, amennyiben a közvetlen kifizetések teljes összege, beleértve valamennyi [CNDP-t] is, meghaladja az 300 000 eurót, de a csökkentés csak a teljes összeg 300 000 eurót meghaladó, és a [CNDP-ből] álló részére vonatkozik.

2. cikk

E határozat címzettje a Litván Köztársaság.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

33 A Litván Köztársaságnak az Unióhoz történt csatlakozása óta a litván mezőgazdasági termelők jövedelmét közvetlen kifizetésekkel támogatják, amelyek az uniós költségvetés által finanszírozott kifizetéseket és az érintett állam költségvetése által finanszírozott nemzeti közvetlen kifizetéseket foglalják magukban. A Litván Köztársaság az SAPS bevezetése mellett döntött. E rendszer alapján a kifizetést úgy számítják ki, hogy elosztják az érintett állam éves pénzügyi keretét a támogatásra való jogosultság szempontjából releváns mezőgazdasági területtel.

34 A 2003. évi csatlakozási okmány értelmében a litván, illetve a többi új tagállambeli mezőgazdasági termelő uniós közvetlen kifizetései fokozatosan növekedtek. E kifizetéseknek az új tagállamoktól eltérő tagállamokban teljesített közvetlen kifizetések 100%-os szintjét csupán 2013-tól kellett elérniük. Eddig az időpontig az új tagállamok CNDP-t nyújthattak a Bizottság jóváhagyását követően.

35 A kérdést előterjesztő bíróság szerint Litvániában nem valósult meg a 2003. évi csatlakozási okmányban megállapított azon célkitűzés, hogy 2012-re el kell érni az új tagállamoktól eltérő tagállamokban teljesített közvetlen kifizetések 90%-os szintjét. Ez e bíróság szerint azért van, mert a közvetlen kifizetéseket a 2000 és 2002 között megállapított mezőgazdasági referencia-terméshozam alapján teljesítették. Ezen az alapon számították ki a Litván Köztársaság 100%-os közvetlen kifizetéseihez kapcsolódó pénzügyi keretét is, amelyet el kellett osztani a bázisterülettel a hektáronkénti közvetlen kifizetés megállapításához. 2012-ig azonban a referencia-terméshozam erős növekedést mutatott, és a bázisterület folyamatosan nőtt. A hektáronkénti közvetlen kifizetés összege ennek következtében csökkent.

36 2011. október 20-án a Bizottság elfogadta a DS/2011/14/REV2. sz. munkadokumentumot, amely meghatározta azon részletes szabályokat, amelyek alapján a 2012. év vonatkozásában bizonyos új tagállamoknak a 73/2009 rendelet értelmében a közvetlen kifizetések tekintetében modulációt, illetve a CNDP-re csökkentést kellett alkalmazniuk. Így egyfelől az 5000 euró feletti közvetlen kifizetések főszabály szerint moduláció alá estek. Másfelől a C(2012) 4391 final végrehajtási határozat értelmében a Litvániában, mezőgazdasági termelőknek teljesített CNDP-re 10%-os csökkentést alkalmaztak.

37 A 2012. évre vonatkozóan B. Jakutis és a kretingalė-i mezőgazdasági szövetkezet mezőgazdasági, illetve más területekre vonatkozó támogatást kértek az Ügynökségtől.

38 Az Ügynökség B. Jakutis tekintetében 2013. június 5-én határozatot hozott, amely szerint, mivel az érintett részére a 2012. évben nyújtott közvetlen kifizetések teljes összege – beleértve valamennyi CNDP-t is – meghaladta az 5000 eurót (azaz a 17 264 litván litast [LTL]), alkalmazni kellett a CNDP csökkentését.

39 A kretingalė-i mezőgazdasági szövetkezet tekintetében az Ügynökség 2013. május 22-i határozatával modulációt alkalmazott az EMOGA támogatásával finanszírozott közvetlen kifizetésekre, valamint csökkentette a CNDP-t. Az e társaságnak teljesített közvetlen kifizetések és a CNDP teljes összege meghaladja a 300 000 eurót.

40 B. Jakutis és a kretingalė-i mezőgazdasági szövetkezet az említett határozatok megsemmisítése iránti keresetet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz.

41 Az alapeljárás felperesei szerint Litvániában a 2012. év vonatkozásában nem volt jogalapja a közvetlen kifizetések tekintetében a moduláció alkalmazásának vagy a CNDP csökkentésének. Úgy érvelnek, hogy a 2003. évi csatlakozási okmány rendelkezései értelmében, amíg nem bizonyították ténylegesen, hogy a litván gazdaságok közvetlen kifizetéseinek összege és szintje eléri az új tagállamoktól eltérő tagállamok gazdaságaiét, addig a litván gazdaságoknak teljesítendő közvetlen kifizetéseket nem lehet modulálni a 73/2009 rendelet 7. cikke, illetve 10. cikkének (1) bekezdése értelmében.

42 Az alapeljárás felperesei hangsúlyozzák, hogy a 2012. év vonatkozásában a közvetlen kifizetések szintje az új tagállamoktól eltérő tagállamokban magasabb volt, mint az összes közvetlen kifizetés 90%-os szintje, miközben matematikailag lehetetlen volt, hogy Litvániában meghaladja e 90%-os szintet. Ezenkívül úgy érvelnek, hogy a litván mezőgazdasági termelőknek a 2012. év vonatkozásában teljesített, uniós költségvetés által finanszírozott közvetlen kifizetések kétszer alacsonyabbak az új tagállamoktól eltérő tagállamokban teljesített kifizetéseknél, még a 10%-os moduláció ellenére is. Amíg nem bizonyították ténylegesen, hogy a litván gazdaságok közvetlen kifizetéseinek összege és szintje eléri az új tagállamoktól eltérő tagállamok gazdaságaiét, addig a litván gazdaságoknak teljesítendő közvetlen kifizetéseket nem kell és nem lehet modulálni, valamint a CNDP-t nem lehet csökkenteni.

43 Az Ügynökség hangsúlyozta, hogy nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy értékelje a litván kormány határozatainak, illetve még kevésbé a Bizottság határozatainak jogszerűségét.

44 A litván kormány megerősíti az alapeljárás felperesei által hivatkozott körülményeket, kijelentve, hogy a Bizottság semmilyen vizsgálatot nem folytatott, illetve semmilyen információt nem közölt annak igazolására, hogy a 2012. év vonatkozásában a közvetlen kifizetések szintje egyenlő volt az új tagállamoktól eltérő tagállamokban és az új tagállamokban. A litván kormány szerint a DS/2011/14/REV2. sz. munkadokumentumban szereplő érvek, amelyek szerint a kifizetések szintje az új tagállamokban elérte az új tagállamoktól eltérő tagállamok kifizetései szintjét, a 73/2009 rendeletben megjelölt százalékok értelmezésén alapulnak.

45 A litván kormány szerint az új tagállamoktól eltérő tagállamokban a 2012. év vonatkozásában nagyszámú gazdaság kevesebb, mint 5000 euró közvetlen kifizetést kapott, és a 73/2009 rendelet 7. cikkének megfelelően a modulációt nem lehetett az ő tekintetükben alkalmazni, mivel a közvetlen kifizetéseket számukra 100%-os szinten teljesítették. Ebből az következik, hogy ha a modulációt kizárólag azokra a gazdaságokra alkalmaznák, amelyek több, mint 5000 euró közvetlen kifizetést kapnak, az új tagállamoktól eltérő tagállamokban a közvetlen kifizetések globális szintje magasabb lenne, mint az összes közvetlen kifizetés 90%-os szintje. Viszont az új tagállamokban minden gazdaság 90%-os szinten kapna közvetlen kifizetést, függetlenül attól, hogy a gazdaság részére teljesített közvetlen kifizetések meghaladják-e az 5000 eurót vagy sem.

46 A kérdést előterjesztő bíróságnak kételyei vannak azzal kapcsolatban, hogy ez a helyzet megfelelő-e a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének a fényében. Noha a hektáronként fizetett összeg objektív módon különbözik az új, illetve az új tagállamoktól eltérő tagállamokban, az államok e csoportjai különböző helyzetekben vannak, így tehát nem volna szabad ugyanolyan módon – azaz ugyanúgy alkalmazva a modulációt – kezelni azokat. Továbbá felmerül, hogy a Bizottságnak a gondoskodási kötelezettség és a megfelelő ügyintézés elve alapján össze kellene gyűjtenie minden ahhoz szükséges tényállási elemet, hogy élni tudjon a diszkrecionális jogkörével.

47 Ilyen körülmények között a Vilniaus apygardos administracinis teismas (vilniusi regionális közigazgatási bíróság) felfüggesztette az eljárást, és a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„1) A közvetlen kifizetések új, illetve az új tagállamoktól eltérő tagállamokbeli szintjének 73/2009 rendelet 7. és 121. cikkével összefüggésben alkalmazott 10. cikkének (1) bekezdése szerinti értékelése tekintetében:

a) Úgy kell-e értelmezni a 73/2009 rendelet 10. cikkének (1) bekezdésével és 121. cikkével összefüggésben alkalmazott 7. cikkének (1) bekezdését, hogy a 2012. év vonatkozásában az új tagállamoktól eltérő tagállamokban az 5000 eurót meghaladó közvetlen kifizetések szintje 90% volt?

b) Amennyiben az első kérdésre igenlő válasz adandó, ez azt jelenti, hogy a 2012. év vonatkozásában a közvetlen kifizetések szintje az új tagállamokban nem érte el az új tagállamoktól eltérő tagállamokbeli szintet, figyelemmel a 73/2009 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének és 121. cikkének tartalmára és célkitűzéseire?

c) A 73/2009 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének vége (»[…] figyelembe véve a 7. cikk (1) bekezdése értelmében alkalmazott valamennyi csökkentést«) és a DS/2011/14/REV2. sz. munkadokumentum, amelyben összehasonlítás céljából a közvetlen kifizetések eltérő alapját határozták meg – az új tagállamokban a közvetlen kifizetések szintjét moduláció (e rendelet 121. cikkének értelmében 90%) alkalmazása nélkül értékelték, míg az új tagállamoktól eltérő tagállamokban modulációt (az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében 100% mínusz 10%) alkalmaztak –, ellentétes-e a 2003. évi csatlakozási okmánnyal és az uniós jog elveivel, többek között a bizalomvédelem elvével, a megfelelő ügyintézés elvével, a tisztességes verseny elvével és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével, valamint KAP EUMSZ 39. cikkben meghatározott célkitűzéseivel?

2) A 73/2009 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének, 132. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdése végének, valamint az ezek alapján elfogadott uniós jogi intézkedéseknek a 2003. évi csatlakozási okmánnyal és bizonyos uniós elvekkel való összeegyeztethetetlensége tekintetében:

a) A 73/2009 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének vége (»[…] figyelembe véve a 7. cikk (1) bekezdése értelmében alkalmazott valamennyi csökkentést«), a 132. cikk (2) bekezdése utolsó albekezdésének vége (»figyelembe véve 2012-től kezdődően a 7. cikknek a 10. cikkel összefüggésben való alkalmazását«), valamint az ezek alapján elfogadott DS/2011/14/REV2. sz. munkadokumentum és C(2012) 4391 final végrehajtási határozat ellentétes-e a 2003. évi csatlakozási okmánnyal, amely nem írja elő a közvetlen kifizetések modulációját és a [CNDP] csökkentését az új tagállamokban sem azt az évet, amikorra előirányozták az új és az új tagállamoktól eltérő tagállamok közvetlen kifizetéseinek egyenlőségét?

b) A 73/2009 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése és a 132. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdése, valamint a DS/2011/14/REV2. sz. munkadokumentum és a C(2012) 4391 final végrehajtási határozat annyiban, amennyiben tartalmuk és célkitűzéseik értelmében az új tagállamoktól eltérő tagállamoknál jelentősen kevesebb támogatásban részesülő új tagállamokban 2012-ben alkalmazzák a közvetlen kifizetések modulációját és a [CNDP] csökkentését, ellentétesek-e az uniós jog elveivel, többek között a bizalomvédelem elvével, a tisztességes verseny elvével és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével, valamint a KAP EUMSZ 39. cikkben meghatározott célkitűzéseivel, különösen a mezőgazdaság nagyobb termelékenységére irányuló célkitűzéssel?

c) A 73/2009 rendelet 132. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdésének módosítása (»figyelembe véve 2012-től kezdődően a 7. cikknek a 10. cikkel összefüggésben való alkalmazását«), amelyre helyesbítési eljárás keretében került sor (ezzel a módosítással nem technikai jellegű változtatásra került sor, hanem a rendelkezés tartalma alapvetően megváltozott, mivel az új az új tagállamoktól eltérő tagállamokban 2012-re előirányozták a közvetlen kifizetések egyenlővé válását), sérti-e az uniós jogi elveket, többek között a bizalomvédelem elvét, a jogbiztonság elvét, a megfelelő ügyintézés elvét, a tisztességes verseny elvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét?

d) Az 1259/1999 rendelet 1c. cikkében alkalmazott »dydis« [a magyar nyelvi változatban »összeg« vagy »szint«] kifejezés ugyanazt jelenti-e, mint a 73/2009 rendelet 132. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdésében alkalmazott »lygis« [»szint«] kifejezés?

3) Az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* nem közzétett és indokolást nem tartalmazó DS/2011/14/REV2. sz. munkadokumentum és a C(2012) 4391 final végrehajtási határozat – amelyeket kizárólag arra a feltételezésre alapozva fogadtak el, hogy a közvetlen kifizetések szintje 2012-ben egyenlő lesz az új és az új tagállamoktól eltérő tagállamokban – ellentétes-e a 2003. évi csatlakozási okmánnyal, és sérti-e az uniós jogi elveket, többek között a jogbiztonság elvét, a bizalomvédelem elvét és a megfelelő ügyintézés elvét? Amennyiben igen, meg kell-e semmisíteni a C(2012) 4391 final végrehajtási határozat 1. cikkének (4) bekezdését, mivel ellentétes a 73/2009 rendelettel és a 2003. évi csatlakozási okmánnyal?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdés a) és b) pontjáról

48 Első kérdésének a) és b) pontjával a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt szeretné megtudni, hogy a 73/2009 rendelet 7. cikkének (1) bekezdését, 10. cikkének (1) bekezdését és 121. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a „közvetlen kifizetések új tagállamoktól eltérő tagállamokban alkalmazandó szintje” fogalma úgy értendő, hogy az említett szint a 2012. év vonatkozásában az összes közvetlen kifizetés 90%-os szintjével volt egyenlő, és hogy a „közvetlen kifizetések szintje az új tagállamokban” fogalma úgy értendő, hogy ez utóbbi szint a 2012. év vonatkozásában az új tagállamoktól eltérő tagállamok kifizetéseinek szintjével volt egyenlő.

49 Az erre a kérdésre adott igenlő válasz azt jelentené, hogy ugyanezen rendelet 7., 10. és 121. cikke értelmében alkalmazható lenne a moduláció az új tagállamok mezőgazdasági termelői részére teljesített közvetlen kifizetésekre, illetve az említett rendelet 132. cikkének megfelelően a CNDP-re.

50 Nem vitatott, hogy az említett mezőgazdasági termelőknek teljesített kifizetések összegei a 2012. év vonatkozásában nemcsak, hogy alacsonyabbak voltak a mezőgazdasági termelőknek az új tagállamoktól eltérő tagállamokban teljesített kifizetések összegeinél, hanem a tagállamok e két csoportján belül különböztek is.

51 Azonban a 73/2009 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése, azáltal, hogy kapcsolatot teremt a tagállamok e két csoportjában teljesített közvetlen kifizetések vonatkozó szintjei között, azt jelzi, hogy – a tagállamok e mindkét csoportjában teljesített közvetlen kifizetések összegei között fennálló jelentős különbségek ellenére, amelyek kizárják azt, hogy közös szintet érjenek el a vonatkozó összegek átlagának kiszámításával – meghatároztak egy közös szintet.

52 Mivel a 73/2009 rendelet 10. és 121. cikkében szereplő „közvetlen kifizetések új tagállamoktól eltérő tagállamokban alkalmazandó szintjének” nincsen meghatározása az uniós jogban, e kifejezést a szövegkörnyezete és az uniós jogalkotó célkitűzései fényében kell értelmezni (lásd ebben az értelemben: Szatmári Malom ítélet, C-135/13, EU:C:2014:327, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

53 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az említett szintre való hivatkozást a 2003. évi csatlakozási okmány vezette be az uniós jogba azért, hogy szabályozza a közvetlen kifizetések fokozatos bevezetését az új tagállamokban.

54 Annak, hogy az új tagállamokban az említett kifizetéseket inkább fokozatosan alkalmazták, és nem azonnal, az volt a célja, hogy ne lassuljon le a mezőgazdasági ágazat átszervezése, valamint hogy a mezőgazdasági termelők és általában a lakosság jövedelemszintjéhez képest aránytalan támogatások nyújtásával ne jöjjenek létre jelentős jövedelemkülönbségek és társadalmi torzulások (lásd ebben az értelemben: Bábolna-ítélet, C-115/10, EU:C:2011:376, 34. pont; Lengyelország kontra Tanács ítélet, C-273/04, EU:C:2007:622, 69. pont).

55 Noha kitűnik a 2003. évi csatlakozási okmány 6. fejezetének II. mellékletében szereplő bevezetési ütemezésből, hogy az új tagállamok mezőgazdasági termelői részére teljesített közvetlen kifizetések mindig az új tagállamoktól eltérő tagállamokban „alkalmazandó szint” meghatározott százalékának felelnek meg, a kiszámításuk teljesen autonóm módon történt.

56 Így a bázisterületet meghatározta az említett 6. fejezet, viszont mind az éves felső határok, mind az SAPS keretében teljesített kifizetéseket meghatározó szabályok az 1782/2003 rendeletben szerepeltek, miután a 2004/281 határozat, illetve az 583/2004 rendelet beiktatta azokat.

57 Meg kell állapítani, hogy az a szint, amelyet az új tagállamokban folyósított közvetlen kifizetéseknek a 2013. év vonatkozásában el kellett érniük – azaz a 2003. évi fent említett referenciaadatok alapján tervezett összegek 100%-a –, nem függ a közvetlen kifizetések tényleges szintjétől. Így az uniós jogalkotó nem arra törekedett, hogy egyenlővé tegye a számszerűsített szinteket, hanem hogy absztrakt 100%-os szintet érjen el, elfogadva, hogy ez minden egyes tagállamban különböző összegekhez vezet.

58 Kétségtelen, hogy – amint azt a kérdést előterjesztő bíróság megjegyezte – Litvániában a bázisterület 2003 óta több mint kétszeresére nőtt, csökkentve ezáltal a hektáronkénti közvetlen kifizetések összegét. Mindazonáltal ez a körülmény, amely csupán az egyes mezőgazdasági termelőknek egyénileg teljesített közvetlen kifizetések összegét érinti, nincs hatással a bevezetett mechanizmus működésére, amely fokozatosan növeli a közvetlen kifizetések felső határát 100%-os szintre.

59 Márpedig mivel a közvetlen kifizetések vonatkozó szintjei közötti, ekképpen előre jelzett kapcsolat a 2003. évi csatlakozási okmányból – és ennélfogva az elsődleges jog rendelkezéseiből (lásd ebben az értelemben: Parlament kontra Tanács ítélet, C-413/04, EU:C:2006:741, 43. pont) – következik, azt a 73/2009 rendelet értelmezésekor megvalósultnak kell tekinteni, amennyiben az az említett csatlakozási okmány II. mellékletében szereplő rendelkezéseket tükrözi.

60 Ilyen körülmények között nem lehet sikeres a kérdést előterjesztő bíróság által előadott, és az alapeljárás felperesei, illetve a litván kormány által támogatott érvelés, amely a közvetlen kifizetéseknek az egyrészt az új tagállamoktól eltérő tagállamokban, másrészt az új tagállamokban alkalmazandó szintjeinek a 73/2009 rendelet 10. cikkének értelmében vett egyenértékűségének vitatására irányul arra hivatkozva, hogy mivel az 5000 eurónál alacsonyabb közvetlen kifizetésekre nem alkalmazható a moduláció, a 2012. év vonatkozásában teljesített közvetlen kifizetések összege az új tagállamoktól eltérő tagállamokban – a 10%-os moduláció ellenére – ténylegesen magasabb az összes közvetlen kifizetés 90%-os szintjénél, amely az új tagállamokban hivatalosan elért szint.

61 Ugyanis, mivel a különböző tagállamokban ténylegesen teljesített összegektől függetlenül a közvetlen kifizetéseknek a moduláció előtt alkalmazandó szintje 100%, a 73/2009 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, globálisan 10%-os modulációt az e rendelet 10. cikkének (1) bekezdése értelmében vett csökkentésnek kell tekinteni, amelyet figyelembe kell venni a közvetlen kifizetések alkalmazandó szintjei egyenértékűségének megállapítása érdekében.

62 Ezzel szemben, ha e számítások számszerűsített eredményeit vennék figyelembe, az, azon a kérdésen kívül, hogy az új tagállamoktól eltérő tagállamokban, illetve az új tagállamokban hány mezőgazdasági termelő kap 5000 eurónál kevesebbet, felvetné azt a kérdést is, hogy a vonatkozó esetekben jelentős különbség van a hektáronként teljesített közvetlen kifizetések összegei között, ami ily módon lehetetlenné teszi a tagállamok e két csoportjában teljesített kifizetések szintjeinek teljes mértékű összehasonlítását. Ellenben a közvetlen kifizetések alkalmazandó szintjére vonatkozó absztrakt kritérium választása olyan jellegű, amely révén elkerülhetők az ilyen megfontolások.

63 A fentiek összességére figyelemmel azt kell válaszolni az első kérdés a) és b) pontjára, hogy a 73/2009 rendelet 7. cikkének (1) bekezdését, 10. cikkének (1) bekezdését és 121. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a „közvetlen kifizetések új tagállamoktól eltérő tagállamokban alkalmazandó szintje” fogalma úgy értendő, hogy az említett szint a 2012. év vonatkozásában az összes közvetlen kifizetés 90%-os szintjével volt egyenlő, és hogy a „közvetlen kifizetések szintje az új tagállamokban” fogalma úgy értendő, hogy ez utóbbi szint a 2012. év vonatkozásában az új tagállamoktól eltérő tagállamok kifizetéseinek a szintjével volt egyenlő.

Az első kérdés c) pontjáról és a második kérdés a) és b) pontjáról

64 Az első kérdés c) pontjával és a második kérdés a) és b) pontjával a kérdést előterjesztő bíróság azt szeretné megtudni, hogy a 73/2009 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének vége, illetve a 132. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdésének vége, továbbá a C(2012) 4391 final végrehajtási határozat, valamint a DS/2011/14/REV2. sz. munkadokumentum érvénytelen-e.

65 A DS/2011/14/REV2. sz. munkadokumentumot illetően először is meg kell állapítani, hogy kitűnik a C(2012) 4391 final végrehajtási határozat hatodik preambulumbekezdéséből, hogy ez utóbbit többek között e munkadokumentum tartalmát figyelembe véve fogadták el. Ilyen körülmények között a jelen esetben elegendő az említett határozat érvényességét megvizsgálni, mivel az említett dokumentum érvényességére irányuló külön vizsgálatnak nincs helye.

A 2003. évi csatlakozási okmánnyal való összeegyeztethetőség

66 Ami először is a 2003. évi csatlakozási okmány állítólagos megsértését illeti, az a kérdést előterjesztő bíróság szerint abból a tényből következik, hogy az említett okmány nem rendelkezik sem az uniós közvetlen kifizetések modulációjáról, sem a CNDP csökkentéséről az új tagállamokban, úgyhogy a modulációnak a szóban forgó rendelkezések révén történő alkalmazása az új tagállamokban a 2012. év vonatkozásában – tehát azelőtt, hogy a közvetlen kifizetések 100%-os szintjét elérték volna – e bíróság szerint sérti a 2003. év során megkötött megállapodást, amelynek értelmében a közvetlen kifizetéseknek az említett szintet a 2013. évre kell elérniük.

– Az uniós közvetlen kifizetések

67 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a közvetlen kifizetések fokozatos bevezetése az új tagállamokban nem arra irányult, hogy egyenlővé tegye az új tagállamoktól eltérő tagállamokban és az új tagállamokban teljesített összegeket. Amint az a jelen ítélet 53. és 54. pontjából kitűnik, a cél az volt,

hogy megakadályozzák az új tagállamokban a mezőgazdasági ágazat fejlődésének azáltal való hátráltatását, hogy átmenet nélkül vezetik be a támogatások előre meghatározott szintjét e tagállamok mindegyikében.

68 E különleges célkitűzésre tekintettel a 2003. évi csatlakozási okmány által létrehozott rendszer főszabály szerint nem zárja ki azt, hogy az új tagállamokban a modulációhoz hasonló általános hatályú reformot vigyenek véghez, amely az összes tagállamban a KAP működésének javítására irányul azáltal, hogy megfelelőbb egyensúlyt teremt a fenntartható mezőgazdaság előmozdítására hivatott, illetve a vidékfejlesztés elősegítését célzó eszközök között.

69 Noha a 2003. évi csatlakozási okmány nem rendezte a moduláció új tagállamokban való alkalmazásának kérdését, ennek az az oka, hogy a KAP-nak a modulációt bevezető reformja párhuzamosan zajlott az új tagállamok csatlakozása céljából folytatott tárgyalásokkal. Ugyanis – amint azt a főtanácsnok az indítványának 91. pontjában megjegyezte – a modulációt az 1782/2003 rendelet vezette be a 2003. évi csatlakozási okmány aláírását követően, és az 1782/2003 rendelet 12a. cikkét, amely a modulációt szabályozza az új tagállamokban, az 583/2004 rendelet iktatta be az említett rendeletbe. Az említett tagállamokra alkalmazandó közösségi vívmányok ilyen módosításainak bevezetésére vonatkozó lehetőségről a 2003. évi csatlakozási okmány 23. és 57. cikke kifejezetten rendelkezik.

70 Noha az alapeljárásban a modulációnak az új tagállamokban teljesített közvetlen kifizetésekre való esetleges alkalmazását nem vitatják, a kérdést előterjesztő bíróság ezen alkalmazás feltételei kapcsán fogalmaz meg kérdéseket.

71 E tekintetben nem vitatott, hogy az 1782/2003 rendelet 12a. cikkének tartalmát átvette, és két tekintetben pontosította a 73/2009 rendelet 10. cikke. E cikk előírja egyfelől a moduláció új tagállamoktól eltérő tagállamokban gyakorolt hatásainak figyelembevételét annak megállapítása érdekében, hogy a közvetlen kifizetések szintje az új tagállamokban már legalább egyenlő az előbbi tagállamokban alkalmazandó szinttel. Másfelől kitűnik belőle, hogy az új tagállamokbeli modulációhoz figyelembe veendő százalék a közvetlen kifizetések vonatkozó szintjeinek különbségére korlátozódik.

72 Amint azt a 73/2009 rendelet (17) preambulumbekezdése pontosítja, ez utóbbi szabály annak biztosítására irányul, hogy a modulációnak ne legyen az a következménye, hogy a valamely új tagállambeli mezőgazdasági termelőnek fizetett nettó összeget alacsonyabb szintűre csökkenti az új tagállamoktól eltérő tagállamokban hasonló mezőgazdasági termelőnek fizetendő összegnél.

73 Amint azt a lengyel kormány és a Bizottság írásbeli észrevételeiben helyesen jegyezte meg, e szabály értelmében a moduláció alkalmazhatósága a 2012. év vonatkozásában nem vezetett az új tagállamokban teljesített, 300 000 euró alatti közvetlen kifizetések csökkentéséhez, mivel a vonatkozó szintek közötti különbség nulla volt.

74 Ellenben a 300 000 euró feletti összegek 4%-os csökkentésével járt a modulációnak az új tagállamokban teljesített közvetlen kifizetésekre való alkalmazása a 2012. év vonatkozásában. E csökkentés kétségtelenül növelheti a hektáronként teljesített közvetlen kifizetések összegei között fennálló jelentős különbségeket az új tagállamoktól eltérő tagállamokban és az új tagállamokban. Mindazonáltal az említett összegeknek a szóban forgó csökkentés után elért szintje az új tagállamokban jóval magasabb marad az új tagállamoktól eltérő tagállamokban alkalmazandó szintnél, ahol a moduláció 14%-os.

75 Meg kell tehát állapítani, hogy a 73/2009 rendelet 10. cikkének (2) bekezdésével és (17) preambulumbekezdésével együtt értelmezett 10. cikkének (1) bekezdése hatásában hozzájárul azon célkitűzés eléréséhez, hogy minden tagállamban megfelelőbb egyensúlyt teremtsenek a fenntartható mezőgazdaság előmozdítása, illetve a vidékfejlesztés elősegítése között, amely célkitűzés a 2003. évi csatlakozási okmány által kijelölt jogszabályi keretbe illeszkedik.

76 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy a 73/2009 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének vége, amennyiben a 2012. év vonatkozásában minden tagállamban lehetővé teszi az uniós közvetlen kifizetések modulációs rendszerének alkalmazását a modulációnak az új tagállamoktól eltérő tagállamokban gyakorolt hatásainak figyelembevétele által, összeegyeztethető a 2003. évi csatlakozási okmánnyal.

– A CNDP

77 A 73/2009 rendelet 132. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy figyelembe véve e rendelet 7. cikknek a 10. cikkel összefüggésben való alkalmazását, az új tagállamokban a mezőgazdasági termelő részére nyújtható közvetlen támogatás teljes összege – beleértve valamennyi CNDP-t – nem haladhatja meg azt a közvetlen támogatási szintet, amelyre a termelő az új tagállamoktól eltérő tagállamokban a tagállamokra akkor alkalmazandó megfelelő közvetlen kifizetés keretében jogosult lenne.

78 Noha ez a meghaladásra vonatkozó tilalom a 2003. évi csatlakozási okmány II. melléklete 6. fejezete A. része 27. pontja b) alpontjával már az 1259/1999 rendelet 1c. cikkébe beillesztésre került, azt a követelményt, hogy e tekintetben a moduláció új tagállamoktól eltérő tagállamokban gyakorolt hatásait figyelembe kell venni, csupán az említett 132. cikk (2) bekezdése rögzítette.

79 Ez a követelmény annak megállapítására vezette a Bizottságot, hogy a modulációt alkalmazni kellett a 2012. év vonatkozásában Litvániában teljesített CNDP-re.

80 Bár meg kell állapítani – ugyanazon okokból, mint amelyek már igazolták kizárólag uniós közvetlen kifizetések modulációját a 73/2009 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének vége szerint –, hogy a moduláció alkalmazásának kiterjesztése az új tagállamok mezőgazdasági termelőinek teljesített összes közvetlen kifizetésre főszabály szerint összeegyeztethető a 2003. évi csatlakozási okmánnyal, ezen alkalmazás konkrét, a C(2012) 4391 final végrehajtási határozatban szereplő részletes szabályai jogszerűségének értékeléséhez értelmezni kell a 73/2009 rendelet 132. cikkét a 2003. évi csatlakozási okmánnyal összhangban.

81 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Bizottság engedélye, amelyhez az említett cikk (6) bekezdése értelmében a CNDP nyújtása kötve van, a szóban forgó kifizetések konkrét és részletes vizsgálatától függ, amely vizsgálat szakaszai már szerepeltek azon 1c. cikkben, amelyet a 2003. évi csatlakozási okmány II. melléklete 6. fejezete A. része 27. pontjának b) alpontja illesztett be az 1259/1999 rendeletbe. E rendelkezésből következett, hogy a moduláció alkalmazásának feltételei az új tagállam által választott fizetési rendszer – azaz az egységes támogatási rendszer vagy az SAPS – függvényében eltérőek.

82 Ugyanis, jóllehet mind az említett 1c. cikk, mind a 73/2009 rendelet 132. cikkének (2) bekezdése főszabály szerint az új tagállamok összességére vonatkozik, kitűnik mindkét cikk (4) bekezdéséből, hogy az az új tagállam, amelyik az SAPS-t alkalmazza, az említett cikkek (5)–(8) bekezdésében említett feltételek szerint kiegészítő nemzeti közvetlen támogatást nyújthat.

83 Azon jogszerű indoknak megfelelően, hogy 2012-től kezdődően az új tagállamokban alkalmazni kell a modulációs rendszert – és amint azt a 73/2009 rendelet (17) preambulumbekezdése sugallja, azt a CNDP tekintetében is alkalmazni kell –, az uniós közvetlen kifizetések és a CNDP kumulált összegének csökkentésére irányuló mechanizmust hozzá kell igazítani a kizárólag uniós közvetlen kifizetések modulációjára irányuló mechanizmushoz.

84 Ekképpen az említett kumulált összeget illetően a csökkentéseket csupán akkor kell figyelembe venni, ha az uniós közvetlen kifizetésekre alkalmazandó a moduláció. Mivel a 73/2009 rendelet 10. cikkének (2) bekezdése értelmében a moduláció nem alkalmazandó a 300 000 eurónál alacsonyabb összegű kifizetésekre, a csökkentéseknek a CNDP-t sem kell sújtaniuk.

85 Amennyiben – amint az a jelen ítélet 73. pontjában megjegyzésre került – a 73/2009 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése nem alkalmazandó az új tagállamokban, kizárólag e rendelet 7. cikkének (2) bekezdését kell alkalmazni, és ennélfogva csupán a 4 százalékpontos csökkentés alkalmazandó a 300 000 eurót meghaladó összegekre.

86 Márpedig a C(2012) 4391 végrehajtási határozat azáltal, hogy a 2012. év vonatkozásában kötelezővé tette a moduláció alkalmazását azon mezőgazdasági termelők tekintetében, akik esetén a nemzeti és az uniós közvetlen kifizetések teljes összege 5000 és 300 000 euró közé esett, nem tartotta tiszteletben a közvetlen kifizetések és CNDP modulációja közötti párhuzamosságot.

87 Ebből következően a C(2012) 4391 final végrehajtási határozatot érvénytelenné kell nyilvánítani.

A hivatkozott általános elvekkel való összeegyeztethetőség

88 Mivel megállapításra került, hogy a C(2012) 4391 final végrehajtási határozat ellentétes a 2003. évi csatlakozási okmánnyal, már nem szükséges megvizsgálni e határozat összeegyeztethetőségét a kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott általános elvekkel.

89 A 73/2009 rendelet 10. és 132. cikkeit illetően nem tűnik ki az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból, hogy e rendelkezések miért lennének olyan jellegűek, amelyek sértik az említett uniós jogi elveket, kivéve a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének esetét.

90 Ez utóbbi elvet illetően azonban meg kell jegyezni, hogy mivel a mezőgazdaság helyzete az új tagállamokban gyökeresen eltért a mezőgazdaságnak az új tagállamoktól eltérő tagállamokban fennálló helyzetétől, ily módon meggátolva a helytálló összehasonlítást (Lengyelország kontra Tanács ítélet, C-273/04, EU:C:2007:622, 87. és 88. pont), a 73/2009 rendelet 10. és 132. cikkeinek konkrét rendelkezései, amelyek azon jogszerű indoknak felelnek meg, hogy 2012-től kezdődően az új tagállamokban alkalmazni kell a modulációs rendszert, nem sértik a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét.

91 A fentiekből következően az első kérdés c) pontjára és a második kérdés a) és b) pontjára azt kell válaszolni, hogy a C(2012) 4391 final végrehajtási határozat érvénytelen, viszont az említett kérdések vizsgálata során nem derült fény olyan körülményre, amely érintené a 73/2009 rendelet 10. cikke (1) bekezdése végének, illetve a 132. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdése végének érvényességét.

A második kérdés c) pontjáról

92 A második kérdésének c) pontjával a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt szeretné megtudni, hogy a 73/2009 rendelet 132. cikke (2) bekezdésének az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2010. február 18-án közzétett helyesbítésből következő megszövegezése szerinti utolsó albekezdése érvénytelen-e annyiban, amennyiben e helyesbítés útján történt módosítás nem technikai jellegű kijavítást, hanem érdemi módosítást eredményezett.

93 Emlékeztetni kell arra, hogy valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (Rosselle-ítélet, C-65/14, EU:C:2015:339, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

94 Meg kell állapítani, hogy a 73/2009 rendelet 132. cikke (2) bekezdésének helyesbítésére az Unió összes hivatalos nyelvén sor került. Noha az említett 132. cikk (2) bekezdése utolsó albekezdésének eredeti változata az Unió összes hivatalos nyelvén tartalmazta a 2012. év említését, ezen említés egyes nyelvi változatokban ezen albekezdés elején, míg más változatokban az említett albekezdés végén szerepelt.

95 A litván nyelvi változat e nyelvi változatok első kategóriájába tartozik, amelyikben a helyesbítés előtt az év a 73/2009 rendelet 132. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdésének az elején szerepelt. A helyesbítés folytán a „2012-től kezdődően” kifejezést törölték ezen albekezdés elejéről, és beillesztették a „figyelembe véve” és „a 7. cikknek a 10. cikkel összefüggésben való alkalmazását” kifejezések közé ezen albekezdés végén.

96 Amint azt a Bizottság helyesen észrevételezte a 2012. évnek a 73/2009 rendelet 132. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdésének az elején való említése azt sugallhatná, hogy ezt a rendelkezést úgy kell értelmezni, hogy a meghaladásra vonatkozó tilalom kizárólag a 2012. évre vonatkozik, amely értelmezés összeegyeztethetetlen az említett rendelkezés célkitűzésével.

97 Meg kell tehát állapítani, hogy az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2010. február 18-án közzétett helyesbítés által eszközölt helyesbítés egyszerű, egyértelműsítő jellegű javításnak minősül, amely nincs hatással az említett rendelkezés tartalmára.

98 Ennélfogva azt kell válaszolni a második kérdés c) pontjára, hogy e kérdés vizsgálata során nem derült fény olyan körülményre, amely érintené a 73/2009 rendelet 132. cikke (2) bekezdésének az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2010. február 18-án közzétett helyesbítésből következő megszövegezése szerinti utolsó albekezdésének érvényességét.

A második kérdés d) pontjáról

99 A második kérdésének d) pontjával a kérdést előterjesztő bíróság azt szeretné megtudni, hogy az 1259/1999 rendelet 1c. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdésében – amelyet a 2003. évi csatlakozási okmány illesztett a rendeletbe – a litván nyelvi változatban alkalmazott „dydis” (a magyar nyelvi változatban „összeg” vagy „szint”) kifejezésnek ugyanaz-e a jelentése-e, mint a 73/2009 rendelet 132. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdésében alkalmazott „lygis” (a magyar nyelvi változatban „szint”) kifejezésnek.

100 Először is emlékeztetni kell arra, hogy az említett 132. cikk lényegében ugyanazokat a szabályokat állapítja meg, mint az 1782/2003 rendelet 143c. cikke, amely pedig az 1259/1999 rendelet 1c. cikkében szereplő intézkedéseket vette át.

101 Mind az 1782/2003 rendelet 143c. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdésében, mind az 1259/1999 rendelet 1c. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdésében használt litván nyelvű releváns kifejezés a „dydis”. E kifejezést csupán a 73/2009 rendelet elfogadásakor módosították, amely rendelet a 132. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdésében a „lygis” kifejezést használja.

102 Ellenben az 1259/1999 rendelet 1c. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdésének és a 73/2009 rendelet 132. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdésének több egyéb nyelvi változatában a használt kifejezések lényegében azonosak maradtak. Ez igaz többek között a spanyol, a német, az angol, a francia, az olasz és a portugál nyelvi változatra.

103 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint egy uniós jogi rendelkezés valamely nyelvi változatának megfogalmazása nem szolgálhat e rendelkezés értelmezésének kizárólagos alapjául, illetve e tekintetben nem élvezhet elsőbbséget más nyelvi változatokkal szemben. Az uniós jog rendelkezéseit egységesen kell értelmezni és alkalmazni az Unió valamennyi nyelvén készült változatok figyelembevételével. Az

uniós szövegek egyes nyelvi változatai közötti eltérés esetén a szóban forgó rendelkezést azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi (Ivansson és társai ítélet, C-307/13, EU:C:2014:2058, 40. pont).

104 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 73/2009 rendeletnek sem a rendszere, sem a célja nem szól a korábbi szövegektől eltérő értelmezés mellett, amelyet a „lygis” kifejezés „dydis” kifejezéssel való helyettesítése tükrözne. Ellenkezőleg, e rendelet (48) preambulumbekezdése úgy szól, hogy a CNDP „odaítélésére vonatkozó feltételeket fenn kell tartani”.

105 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a 73/2009 rendelet 132. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdésének litván nyelvi változatában használt terminológiának a korábbi rendeletek megfelelő cikkeiben használt terminológiához képest történt módosítása nem változtat ezen albekezdés értelmén. Amint azt a főtanácsnok az indítványának 142. pontjában megjegyezte, e megállapítást alátámasztja az, hogy a 73/2009 rendelet 132. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdése átveszi a 2003. évi csatlakozási okmány II. melléklete 6. fejezete A. része 27. pontjának b) alpontjában hivatkozott intézkedéseket.

106 Következésképpen azt kell válaszolni a második kérdés d) pontjára, hogy az 1259/1999 rendelet 1c. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdésének – amelyet a 2003. évi csatlakozási okmány illesztett a rendeletbe – a litván nyelvi változatában alkalmazott „dydis” kifejezésnek ugyanaz a jelentése, mint a 73/2009 rendelet 132. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdésének litván nyelvi változatában alkalmazott „lygis” kifejezésnek.

A harmadik kérdésről

107 Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt szeretné megtudni, hogy a C(2012) 4391 final végrehajtási határozat érvénytelen-e az indokolásával, illetve az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététel hiányával összefüggő okok miatt.

108 Tekintettel arra, hogy az említett végrehajtási határozat érvénytelensége a jelen ítélet 87. pontjában megállapításra került, e kérdésre nem kell válaszolni.

A költségekről

109 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelet 7. cikkének (1) bekezdését, 10. cikkének (1) bekezdését és 121. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a „közvetlen kifizetések új tagállamoktól eltérő tagállamokban alkalmazandó szintje” fogalma úgy értendő, hogy az említett szint a 2012. év vonatkozásában az összes közvetlen kifizetés 90%-os szintjével volt egyenlő, és hogy a „közvetlen kifizetések szintje az új tagállamokban” fogalma úgy értendő, hogy ez utóbbi szint a 2012. év vonatkozásában a 2004. április 30-i összetételű Európai Közösség tagállamai kifizetéseinek a szintjével volt egyenlő.**

2) A Litvániában a 2012. évre vonatkozó kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések nyújtásának az engedélyezéséről szóló, 2012. július 2-i C(2012) 4391 final bizottsági végrehajtási határozat érvénytelen, viszont az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések vizsgálata során nem derült fény olyan körülményre, amely érintené a 73/2009 rendelet 10. cikke (1) bekezdése végének, illetve a 132. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdése végének érvényességét.

3) Az említett kérdések vizsgálata során nem derült fény olyan körülményre, amely érintené a 73/2009 rendelet 132. cikke (2) bekezdésének az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2010. február 18-án közzétett helyesbítésből következő megszövegezése szerinti utolsó albekezdésének érvényességét.

4) A közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról szóló, 1999. május 17-i 1259/1999/EK tanácsi rendelet 1c. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdésének – amelyet a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány illesztett a rendeletbe – a litván nyelvi változatában alkalmazott „dydis” kifejezésnek ugyanaz a jelentése, mint a 73/2009 rendelet 132. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdésének litván nyelvi változatában alkalmazott „lygis” kifejezésnek.

Aláírások